

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poște și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 16 Iunie st. v.

Scirile, pe care le primim din deosebitele părți ale țerii asupra campaniei electorale, nu pot decât să ne întărească în convingerea, că din zi în zi rindurile noastre sunt tot mai strînse.

Sînt puțini și aproape numai oameni fără nici o importanță aceia din Români, care s'au pus în această campanie electorală pentru nisele câștiguri meschine la dispozițiunea guvernului ori a vre-unuia dintre partidele opoziționale. Funcționarii publici și-au dat fără îndoială și de astădată voturile pentru candidații agreeați de guvern; ei însă ori n'au luat de loc parte la agitațiunile electorale ori au fost mai rezervați ca în trecut. Cu atât mai puțin s'au expus oamenii independenți, și până acum nu ni-a sosit încă de nicăiri scirea, ca vre-un aderent declar al partidului național fie pe față, fie prin ascuns, să fi lucrat contra hotărîrilor luate în conferința dela Sibiu.

Au fost cu toate aceste mulți alegători români, care și-au dat voturile pentru candidații agreeați de guvern. După informațiunile, pe care le primim însă, ei n'au fost nici seduși, nici corupți, ci duși cu puterea, siluiți în cel mai brutal înțeles al cuvîntului.

La Sasca, la Baia-de-Criș și la Șiria candidații partidului național sînt combătuți de agenții administrațiunii, de alegătorii neromâni; nu este însă între agenții electorali ai guvernului un singur Român, care merită să stai de vorbă cu el și poate să seducă ori să cumpere cu bani un număr oare-care de oameni. Căci nici cei câțiva preoți, care s'au compromis în aceste alegeri, nici oamenii ca Gligor și Tomuța din cercul Băii-de-Criș nu au destulă trecere, nu destulă importanță, pentru-ca să poată face ca agenți electorali vre-un serviciu mai însemnat. Astfel pretutindenea oamenii n'au mers, ci au fost duși cu puterea la urnă, ear' banii, mîncările și beuturile s'au dat numai pe deasupra, ca un fel de mîngăiere pentru cei siluiți.

Chiar și aceia, care se plîng de Români, o mărturisesc aceasta.

Astfel un corespondent din Bistrița al diarului „Siebenb.-Deut. Tageblatt“, se plînge, că peste o sută de alegători români au votat pentru candidatul guvernamental. Același corespondent ne mai spune însă, că doi Sași au fost aceia, care i-au făcut servicii de agenți electorali guvernului, că 180 alegători sași au votat contra candidatului pus de partidul național săsesc, și alegătorii români au fost adunați de organele administrative din douăzeci de Sași, s'au prezentat la alegere în frunte cu orchestra unui sat săsesc și au fost „internati“ în curtea comitatului, — adică duși au fost cu puterea și ținuiți au fost sub pază, pentru-ca nu cumva să scape în ultimul moment.

Tot astfel duși cu puterea și ținuiți sub pază au fost Românii pretutindenea.

Ear' politica partidului național, politica Românilor e de a nu pune puterea lor în fața puterii.

Dacă am voi cu *ori-și-ce preț*, noi Românii am pute să trimitem mulți deputați în dieta din Budapesta. N'am ave decât să terorism și noi, și acela, care cunoaște pe poporul român și scie ce strînse sînt legăturile dintre sătenii români și clasa cultă română, nu se mai îndoesce, că am pute, dacă am voi, să terorism încât să bîgăm spaima în lume. Tocmai asta e însă ceea-ce nu voim și fiindcă nu o voim aceasta, stăruim în rezistența pasivă. Viața, averea și buna reputațiune a poporului nostru ne sînt cu mult mai scumpe, decât ca să le punem în joc spre a obține un succes de valoare foarte problematică. Persistăm în rezistența pasivă, pentru-ca să ne crutăm poporul și țeara de nenorocirile și de rușinea, la care ar trebui să ajungem, dacă în actualele împregiurări am intra în luptă activă contra concetățenilor nostri maghiari, care nu crută nimic.

Și de aceea Românul se supune puterii.

Nu are nimeni dreptul de a-i ridica pe alegători între baionete, nici de a-i

interna în curtea comitatului: dacă însă cu toate aceste ei sînt ridicați cu puterea, duși cu puterea și internați, Românul se supune, ca să evite un conflict, care foarte lesne ar pute să iee cele mai mari dimensiuni.

Cât va merge aceasta tot astfel, nu putem să o spunem, nu să o scim, nici să o prevedem: sigur e numai, că acum Românii, tocmai fiindcă sînt foarte amărîți, se ferece de ori-și-ce conflict, se tem de sînge, se tem de foc și sufer de dragul bunei păci chiar și violentă.

N'are deci nimeni să-și facă iluziunea, că Românii vor face și ei ceea-ce alți concetățeni ai lor au făcut în alte părți ale țerii, unde s'a vîrsat sînge și s'a pus foc, fie din răsbunare, fie spre a respinge forța.

Călătoria regelui Milan la Viena.

Persoane din apropierea regelui Milan au dat unui redactor dela „Deutsche Zeitung“ deslușiri despre scopul călătoriei lui Milan la Viena. Aceste deslușiri, conform cărora situația din Sîrbia e foarte serioasă, sînt următoarele:

Călătoria regelui Milan la Viena n'are scopul unei călătorii de baie la Gleichenberg; ce e drept, regele sîrbesc voese să consulte aici (în Viena) pe nise medici, dar' scopul principal este: de a da deslușiri despre cauzele schimbării de minister în Sîrbia. Această schimbare se întîmplă din trei cauze: odată pentru misera stare financiară a țerii și pentru nemulțumirea ce crește mereu din această cauză, apoi pentru certurile notorice din familia regească și în sfîrșit, pentru uneltirile ruseci din țeară, care au în vedere răsturnarea dinastiei Obrenovici prindinastia Caragheorghevicianilor. Indispoziția în țeară pentru afacerile financiare a ajuns în lunile din urmă la culme. Afară de aceste veniră la cunoștința poporului și certurile regelui curegina Natalia. Nu vom să vorbim aici de jalousia reginei pe diverse dame, ci că regina s'a amestecat în politică și atât ea cât și consulul general Persiani căutau să mîne apa pe moara Rusiei. Aceasta era în contra intențiilor lui Milan și de aci se născură în palat scene, care avură drept urmare o călătorie tot mai mare a soților. Și așa urmă călătoria reginei Natalia la Crimeea și în sfîrșit numirea ministerului Ristici.

Înainte de a se pune în înțelegere cu Ristici, regele se adresă la Viena și la Ber-

lin, spre a cere sfaturi. Cabinetele aceste îl sfătuiră să cheme pe Ristici la cîrmă, după-ce el se va fi deobligat în special să mențină prietenia cu Austro-Ungaria.

Că regele Milan se prezentează în Viena, își află motivul într'aceia, că el tot ceea-ce a anunțat cabinetul seu voese să o repete însuși. Pentru anumite eventualități însă ar voi să se asigure, dacă poate conta la ajutorul Austro-Ungariei. Regele voese, că mîna în mîna cu Austro-Ungaria, dar' pre lungă aceste s'ar pune pe picior de prietenie și cu Rusia, pentru-că poporul cere această direcțiune. Chiar în urma acestui curent se întîmplă coalițiunea între liberali și radicali.

Coroșpondențe particulare

ale „Tribunei“.

Caransebeș, în 9/21 Iunie 1887.

(Alegerea deputatului Traian Doda.) Ieri s'a ținut la noi alegerea de deputat dietal. Am reales cu aclamație pe dl general Traian Doda.

Dela anul 1874 încoace aceasta este a șesa alegere a dlui general; patru au fost cu aclamație, ear' la două am avut contra-candidați.

Toate alegerile noastre au fost modele de ordine și de nobilă ținută a alegătorilor; toate au fost bine cercetate; nici una însă n'a impus atât de mult prin numărul și prin însuflețirea alegătorilor ca și cea de ieri.

A fost drept protest în contra scorniturilor clicei de aici, „că steaua generalului Doda merge spre apus“ și că alegătorii își caută fericierea în tabăra liberalilor. Ieri clicășii și-au luat meritata resplată.

Ca la cinci mii de alegători au fost de față la această alegere din toate comunele românești afară de una; apoi alegătorii din coloniile germane și boeme, cari au ținut, că vreau să țină earăși cu Românii, pentru-că de când s'au lăsat de Români, le merge rău.

Au venit din locurile cele mai îndepărtate alegători bătrîni, neputincioși, pedestri. Așa am văzut d. e. pe alegătorul Petru Enea din Bozovici, care la anul 1849 și-a pierdut piciorul cel drept la blocada Veneției ș. a.

Și acestea s'au întîmplat pre lungă toată stăruința organelor politice a reține pe alegători acasă.

Unii notari n'au publicat de fel ordinațiunea despre ziua alegerii, n'au arătat lista alegătorilor; un fîșolgăbirul pe ziua de alegere a rînduit alegătorii la lucrul public.

Adecă clica, care exploatează partida liberală de aici, avea de gând să pună contra-candidat dacă i-ar succeda a ne reține alegătorii acasă.

Foița „Tribunei“.

Posacul bun de inimă.

Comedie în 3 acte

de Carlo Goldoni.

Tradus de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu.

Actul I.

(Urmare.)

Scena XIV.

Costică și Petrache.

Costică. — Tu nu i-ai spus unchiului meu ceea-ce-ți poruncisem?

Petrache. — Scusă-mă, domnule, i-am spus, dar' el m'a dat tîlpășița ca de obicei.

Costică. — Îmi pare rău. Avisează-mă de bunele momente, în care aș pute să-i vorbesc; într'o zi voi să te respăltesc cum se cuvine.

Petrache. — Vă sînt recunoscător, domnule, dar' har cerului, n'am nici o trebuință.

Costică. — Ești dar' bogat?

Petrache. — Nu sînt bogat, dar' am un stăpîn, care nu mă lasă să-mi lipsească nimic. Am soție, am patru copii; ar trebui să fiu omul cel mai încurcat din lume, dar' stăpînul meu este așa de bun, că-mi ajută să-i susțin fără greutate, și în casa mea nu-i cunoscută miseria.

Scena XV.

Costică singur.

Ah! unchiul meu este un om prea cum se cade! Oh! de ar pute să reușească Grigore! Dacă aș pute să sper un ajutor după trebuințele mele! Dacă aș pute ascunde înaintea soției mele... Ah!... pentru-ce am înșelat-o eu? pentru-ce m'am înșelat pe mine însumi? Unchiul meu nu se întoarce; fiecare clipită îmi este scumpă. Într'aceia o să mă duc la avocatul meu... Oh! cu ce muncă mă duc! E drept, că el mă lingusece, că cu toată sentența judecătorească, va găsi mijlocul să câștige timp, dar' șiretlicurile sînt odioase. Spiritul se muncesce și este în joc cu onoarea. Nenorociți aceia, care au trebuință de vicleșugurile rușinoase! (Voiesce să plece.)

Scena XVI.

Costică și Margareta.

Costică. — (Vedînd pe soția sa.) Eată nevasta mea.

Margareta. — Ah! ești aici, bărbate? Te căutam preste tot.

Costică. — Era să plec...

Margareta. — Am întîlnit chiar acum pe acel om uricios... el striga, striga, ca de obicei.

Costică. — Vorbesci de unchiul meu?

Margareta. — Da. Am văzut o rață de soare, m'am dus să mă preumbl în grădină, și l'am întîlnit acolo: el bătea din picioare, vorbia

singur, și cu glas tare... dar' cu glas tare. Ean spune-mi, rogu-te... are el în casă vre-un servitor înșurat?

Costică. — Da.

Margareta. — Se înțelege, că trebuie să fie așa: el vorbia foarte rău de bărbat și de nevastă; dar' rău!... te asigur.

Costică. — (În sine.) Îmi închipuiesc eu de cine a vorbit.

Margareta. — El e un om de nesuferit.

Costică. — Totuși ar trebui să ai pentru el oare-care considerațiune.

Margareta. — Poate el să se plîngă de mine? I-am greșit eu ceva? Eu respectez vîrsta lui, calitatea lui de unchiu. Dacă câte odată glumesc în socoteala lui, o fac între patru ochi cu tine, și tu-mi dai voie. Afară de acestea, am pentru el toate considerațiunile posibile: dar' spune-mi drept, are și el pentru mine? are și pentru tine? El ne tratează cu o foarte mare asprime, ne uresce pe cît numai se poate; dar' cu deosebire disprețul seu față cu mine a ajuns la culme. Și cu toate acestea trebuie să-l mai linguşim și să-i facem curte?

Costică. — (Încurcat.) Dar'... chiar dacă i-am face curte... este unchiul nostru; și apoi noi poate să avem trebuință de el.

Margareta. — Trebuință de el? Noi? Cum? Nu avem noi al nostru destul, spre a pute trăi cu cînstă? Tu nu faci risipi. Eu sînt

înțeleaptă. Pentru mine nu cer mai mult decât ceea-ce ai făcut până acum. Să urmăm cu același cumpăt și nu vom ave trebuință de nimeni.

Costică. — (Cu un aer pasionat.) Să urmăm cu aceeași cumpătare...

Margareta. — Da, da, eu nu sînt trufașă, nu-ți cer nimic mai mult.

Costică. — (În sine.) Nenorocitul de mine.

Margareta. — Dar' tu îmi pari turburat, gînditor; ai ceva... tu nu ești liniștit.

Costică. — Te înșeli, n'am nimic.

Margareta. — Iartă-mă, eu te cunosc; dacă ai vre-un chin, de ce voiesci să m'i-l ascunzi?

Costică. — (Tot mai încurcat.) Ceea-ce mă face gînditor este soră-mea. Eată toată explicarea.

Margareta. — Soră-ta? Dar' pentru-ce? Ea este fata cea mai bună din lume; eu o iubesc cu frăgețime. Ascultă-mă, dacă voiesci să te încrezi în mine, ai pute să te scapi de această gîndire, și în același timp să o faci fericită.

Costică. — Cum?

Margareta. — Tu voiesci să o așezi într'o mînăstire; și eu știu de bună seamă, că ea nu va fi mulțumită.

Costică. — (Cam neliniștit.) La vîrsta sa, trebuie ea să spună poate, că voiesce sau nu voiesce?

Vedând însă ieri mulțimea îngrozitoare a alegătorilor, fiori reci îi cuprinseseră și se ascuseră de rușine, încât abia vedeai ici-colea câte unul. Presumptivul candidat al clișei era galben-vinț; umbra tăcut și cu capul în pământ.

Actul alegerii în sine a fost scurt. — După ce alegătorii s'au adunat la 7 oare dimineața în locul îndatinat preste podul de lemn și după-ce domnul protopresbiter Mihail Popovici din Orșova le ținu o cuvântare dela baierile inimii, instructivă și însuflețitoare, — se puseră în mișcare maiestoasă și imposantă și plecară către locul de alegere la magistrat.

La 8 oare dl Paul Balás, președintele electoral deschise actul alegerii și după jumătate de oră proclamă de deputat dietal pe dl General Traian Doda.

Totdeauna dl președinte electoral laudă ținuta bărbătească, maturitatea politică și patriotismul alegătorilor noștri pentru purtarea exemplară și pentru înfățișarea lor în număr atât de impunător.

Dela magistrat mulțimea trecu pe la comunitatea de avere și pe la Episcopie la crucea noastră din piața- cea-mare.

Aci o deputațiune de 30 de inși aduse pe dl deputat în mijlocul alegătorilor, unde fu întimpinat din partea mai multor dame cu o ploaie de flori, ear' din partea profesorului de pedagogie Patriciu Drăgălină cu o cuvântare, al cărei efect pe cât a fost de însuflețitor pentru noi, pe atât de stălmășitor pentru dușmanii noștri, dintre cari o mică ceată se afla pe balconul casei lui Müller Jakob, apotecarul.

A urmat apoi cuvântarea dlui General des întreruptă de cele mai vii aplauze. Ear' când dl deputat încheiă cu un întreit „Să trăească Maiestatea Împăratul și Regele nostru Francisc Iosif I.“ musica intonă imnul poporal, ear' alegătorii descoperindu-și capetele începură a cânta „Doamne ține și protege...“

Miile de alegători și de popor adunat în piață erau cu capul gol, numai adjunctul dela poliția orașenească, Constantin Burdea, sta cu pălăria în cap pe balconul casei lui Müller; poporul de vre-o câteva-ori îl provocă să-și iee pălăria, dar' înzadar; dînsul vrî să dovedească, că lui puțin îi pasă de respectul și de lealitatea ce alții o manifestează către persoana Monarchului. Apoi se nu uităm, că, deși cu capul gol, la spatele acestui adjunct sta șeful lui, căpitanul orașului.

După acest penibil intermezzo alegătorii petrecură acasă pe dl General, unde se întinse o horă mare dintre cele mai imposante, cu care se încheiă mărețul act al alegerii.

Cuvântarea dlui profesor Patriciu Drăgălină.

„Domnule deputat dietal! Au trecut 16 sute de ani, de când colonistii divului Traian lipsiți de scutul Romei, a mamei lor, sunt avisați la propriile lor puteri.

„În acest răstimp avu națiunea română multe necazuri și suferințe, căci crâncenă îi fu soarta, amară viața și negre zilele; dar' din noianul necazurilor coplesitoare totuși i-a rămas neînfântată statornicia în conservarea datinilor și a limbei sale străbune.

„Națiunea română călcată de Goți, Huni, Gepizi, Avari, Turci și Tătari, aproape dăruită la pământ de potopul selbatic al acestor popoare, viețuiesc încă: fiindcă lupta pentru limba străveche și pentru acest pământ clasic, le era sfântă și dreaptă. Am necinsti suvenirea strămoșilor

noștri, ne-am batjocuri pe noi înșine, dacă noi, care sîntem os din osul, carne din carnea și sânge din sângele lor, — n'am păstra aceste prețioase talismane moștenite dela dinșii integre, adevă: dacă n'am iubi limba românească și țeara noastră mai mult decât ori și care lucru în lume. (Trăească limba românească!)

„Eacă, Domnule deputat, doi motori puternici, care au îmbărbătat pe bravii Severineni, ca să-și lase sapa și coasa și să alerge din unghiurile cele mai îndepărtate, ca, aruncându-și votul lor valoros în cumpănă, să arete lumii: că astăzi ei își pun de nou încrederea în cel mai mare Român și mai bun patriot al lor. (Să trăească Traian Doda!)

„Nu exagerez numindu-Te cel mai bun patriot, fiindcă patriotismul adevărat, nu cel modern propagat de sateliții guvernului actual, îndatină a specula cu această virtute ca cu o marfă fără preț și a o vinde celui ce plătesce mai mult, — ție patriotismul adevărat l'ai dovedit sîngerând chiar pe câmpul de luptă, totdeauna, când Te-a chemat vocea bunului nostru Împărat și Rege, beliducele suprem al armatelor. (Să trăească Monarchul!)

„Asemenea nu poate să existe Român adevărat, nici om cu rațiune sănătoasă, care, dacă Te cunoaște, se poată trage la îndoeală naționalismul D-Tale, căci știut este, că nimic alta decât interesul nobil, de a vedea fericit poporul, din al cărui sin ai eșit, Te-a făcut să Te lipsesci de o viață liniștită, comodă, ba aș putea dice și îmbuibată, — și să vini între noi, unde ai aflat pământul cel mai înfelenit, ca acum la bătrânețe să Te pui la muncă silnică, să muncești de dimineața până seara fără plată, jertfindu-Ți chiar sănătatea, din singurul motiv, de a ușura sarcinile bietului grănițer. (Să trăească!)

„Activitatea de albină a D-Tale o vestesc multe plaiuri, pădurile întinse și munții maieștoși din pregurul nostru, acum proprietatea acestor nemeși-opincari, care bunuri însă fără stăruință și întervenirea D-Tale la treptele Tronului înalt, ar fi fost mai mult de jumătate pierdute. (Așa este! Să trăească!) Fac amintire de acest fapt, ca să-Ți însemne bine locuitorii Severinului, să-Ți lase fiecare cu litere de aur în inimă, să-Ți spună, când va sedea pe lîngă vatra focului, — soției, copiilor, nepoților și strănepoților sei. Nu mai puțin îl spun contrarilor neamului nostru, fiindcă ei nu se sfîșe a Te calumnia în modul cel mai perfid, buciurmând în gura mare, că n'ai făcut nimic pentru popor, și că mergi la dietă pe spesele comunității de avere. (Neadevăr! Să peară!)

„Am putea povesti 3 zile și 3 nopți de calități nobile, prin care Te distingi de alți muritori, care calități încă au contribuit în mare măsură, ca poporul Severinului să Te preamărească; dar' nu află de lipsă, fiindcă grănițerii, între cari ai crescut și pe cari de atâtea ori i'ai condus la onoare, — Te cunosc prea bine!

„Dovadă încrederea, care au pus-o astăzi de nou în D-Ta, alegându-Te ca pe cel mai bine meritat, a șesa oară de deputat dietal pentru cercul electoral al Caransebeșului. Primesce acest mandat și Te rugăm a-Ți privi ca un protest sîrbătoresc al mulțimii de față, precum și al tuturor Severinenilor, contra celor- ce nu s'au rușinat a striga prin diare: „Der Stern Doda's ist im Erblichen“, românește Țis: „Steaua lui Doda e aproape să se stingă.“ (Strig- Sgomot. Să peară miserabilii de calumniatori!)

Margareta. — Nu, ea este destul de cu minte, pentru-ca să se înduplece voințelor rudelor sale. Dar' de ce nu o mărită?

Costică. — E încă prea tină.

Margareta. — Bine! eram eu mai înaintată în vîrstă când te-am luat?

Costică. — (Cu vioiciune.) Ei bine! va trebui să mă duc din ușă în ușă să-Ți caut un bărbat?

Margareta. — Ascultă-mă, ascultă-mă, bărbate; nute turbura, te rog. Dacă nu mă înșel, 'mi-se pare că am băgat de seamă, că Valeriu o iubesc, și că și ea este înamorată de el.

Costică. — (În sine.) Dumnedeule! cât trebuie să sufăr!

Margareta. — Tu îl cunoști: ar exista pentru Angelina o partidă mai bună decât aceasta?

Costică. — (Tot mai încurcat.) Vom vedea... ne vom înțelege...

Margareta. — Fă-Ți această plăcere, 'Ți-o cer din inimă; lasă-Ți mie grijea de a pune la cale această afacere; aș avea multă plăcere să reușesc.

Costică. — (Foarte încurcat.) Doamnă...

Margareta. — Ce este?

Costică. — Nu se poate.

Margareta. — Nu? și pentru-ce?

Costică. — (Și mai încurcat.) Unchiul meu oare s'ar învîl?

Margareta. — Dar', păcatele mele! Se înțelege, că n'o să lipsim dela datoriile noastre față cu el, tu ești însă fratele Angelinei. Zestrea este în mâinile tale, și mult, puțin atîrnă numai dela tine. Dă-Ți mi voce, ca eu să mă asigur de înclinațiunile lor, și în ce privește interesele, voi căuta să aranjez eu...

Costică. — (Cu vioiciune.) Nu; dacă mă iubesci, păzește-te...

Margareta. — Cum, tu nu voesci să mărită pe sora-tă?

Costică. — Din contră.

Margareta. — Nu cumva...

Costică. — (Voescă să plece.) Trebuie să plec; vom vorbi la întoarcere.

Margareta. — Ce, nu-Ți place, că voesc să mă amestec și eu?

Costică. — Nici decum.

Margareta. — Ascultă-mă: nu cumva este pentru zestre?

Costică. — Nu știu nimic. (Pleacă.)

Scena XVII.

Margareta singură.

Ce vor să Țică aceste lucruri? Nu înțeleg nimic! E cu puțință, ca bărbatul meu?... Nu! El este prea înțelept, pentru-ca să aibă să-Ți facă vre-o imputare. (Va urma.)

„Sîntem convinși, că sub împregiurările anormale, în care trăim, nu vei fi în stare a exopera favoruri pe seama noastră; dar' Te rugăm să spui guvernului: că poporul severinean este nemulțumit, (Așa este!) și că sarcinile împovăritoare îi sînt insuportabile. (Drept este! Perim.) Și dacă urechile celor dela cărna țerii nu vor voi să Te asculte, să Țici împreună cu ceilalți deputați naționali români, dacă va da bunul D-Țeu să se mai strîcoare vre-unul în dietă, — să Țici bunului Monarch: că Românul, cel mai credincios și mai loial cetățean al acestei țeri, este batjocurit și huiduit chiar de cei- ce se nutresc din sudoarea lui (Adevărat!); că straița i-s'a golit, mămăliga i-s'a sleit și că cuțitul i-a ajuns până la os. (Foarte adevărat! Ne vorbește din suflet.)

„Rugându-Te în fine a fi ca și până acumă interpretul și spriginitorul nostru, îți poftim deplină sănătate până la cele mai adînci bătrânețe, ca să poți vedea efectuite dorințele ce le nutrești întru bunăstarea și fericirea noastră a tuturor!

„Să trăești întru mulți fericiri ani! (Aclamări însuflețite și să trăească.)“

Cuvîntarea deputatului dietal generalul Traian Doda.

„Alegătorilor!

„Vă mulțumesc de încrederea și de onoarea ce 'mi-ați făcut astăzi de nou, alegându-mă a șesa oară de deputatul Vostru (Să trăească!) pentru dieta țerii. Eu află aceasta de o mare onoare, că ați venit D-Voastre din depărtare în timpul de față, când lucrarea câmpului ar cere brațele Voastre, și ați făcut bine că ați venit. Ați venit să Vă folosiți de dreptul Vostru de a alege deputat dietal, care după a mea părere este dreptul cel mai mare și mai sfânt al cetățenilor dintr'un stat sau țeară cu constituție precum este Ungaria.

„Alegătorii aleg deputați, deputații compun dieta, dieta face legile și Maiestatea Sa le sancționează.

„Dacă legile nu sînt spre binele popoarelor, nu este altul vina decât alegătorii: fiindcă 'și-au ales astfel de deputați, cari nu gîndesc la binele popoarelor, ci la folosul lor propriu personal; deputați, cari n'au simț nici tragere de inimă pentru binele popoarelor.

„Firește, că noi o mîna de deputați naționali nu putem face nimica față cu preste 400 de deputați maghiari, care nu sînt de o părere cu noi. (Așa este!) Așa dar' nici dela mine să nu așteptați să exoperez ceva pentru Voi.

„A vorbit dl Drăgălină de naționalitatea noastră accentuând, că să rămănem Români. Am fost Români, sîntem Români și vom rămăne Români! (Să trăească!)

„Au trecut oarde de barbari, roiri de popoare selbaticce preste strămoșii noștri; au trecut Goții, Gepizii, Avarii, Hunii și Turcii, și s'au prăpădit, ori că s'au contopit cu alte popoare, și nu mai există; dar' noi Români tot existăm și progresăm. (Entusiastice „să trăească.“) Meritul acesta în prima linie este al femeilor române, căci ele au știut să păstreze limba noastră; ele, mamele noastre ne-au crescut pe noi Români! (Să trăească!) Pre lîngă ele vine și biserica noastră, deși preoții de atunci nu erau așa de învețați ca și cei de astăzi; dar' aveau inimă, care bătea pentru popor. Țineți-Vă dar' de biserică, că ea ne mîntuiesc! (Să trăească!)

„Vedeți! Contrarii noștri vreau să facă din noi altceva, decât ceea-ce ne-a lăsat D-Țeu. Ei vreau, ca noi Români să ne lăsăm de naționalitatea noastră; (Nu vrem!) vreau să ne iee limba! (Nu pot!)

„Spre acest scop au și introdus limba ungurească în scoalele noastre poporale. Un copil român de 7 ani abia înțelege ceea-ce i-se propune în limba maternă, decum să mai înțeleagă el și limba ungurească. (Așa este!) Și ce este urmarea? Urmarea este, că nu învață nici ungurește, nici românește, și așa ne împiedecă în dezvoltarea noastră firească, în dezvoltarea noastră națională.

„Apoi vedeți, aceasta este lege adusă de dietă. Este ea lege bună? (Nu este!) Noi ne-am luptat în contra ei, dar' fiind puțin am căzut, am căzut însă cu onoare. (Așa este!)

„Acum s'au încercat cu scoala, mîne se vor încerca și cu biserica.

„Dar' fiindcă fii vorba de scoale, apoi scoalele noastre de pe la sate partea cea mai mare nu plătesc nimica. Unii dascăli din timpul vechiu își mai fac datoriința, alții nu. Voi trebuie să-Ți siliți pe toți, ca să-Ți împlinească datoriința, Voi aveți și dreptul de a-Ți sili, pentru-că Voi îi plățiți.

„Limba maghiară nu este de folos, fiind ea limba statului; dar' să nu se propună unui copil de 7 ani în scoala poporală, ci în scoalele medii, unde mintea lui este mai dezvoltată și unde o poate învăța cu folos.

„Fii vorba de patriotismul nostru. Contrarii, adversarii noștri Țic, că noi nu sîntem patrioți buni (Mai bun decât ei!), că noi sîntem irredentisti (Neadevăr!), că sîntem trădători de

patrie. (Neadevăr!) Apoi vedeți! noi Români nici odată n'am conspirat în contra Tronului și a statului. (Ei au conspirat!) Noi Români nici odată nu ne-am aliat cu dușmanii patriei noastre. (Ei da, cu Kossuth și cu Klapka!) Noi Români am adus toate jertfele. (Totdeauna!) Ori-și-cînd, dacă patria a fost în pericol, noi ne-am luptat pentru patrie. (Mai mult decât alții, cari fac numai gură.) Ear' ei o mîna de oameni, veniți pe aici de ieri de alaltăieri (Să peară!), nisce speculanți, cari se folosesc de popor și trăiesc din sudoarea lui, aceia Țic, că numai ei sînt patrioți buni; ei au luat patriotismul în arîndă. (Mârșavi speculanți.)

„Cum Țisei, noi totdeauna am apărât țeara noastră, patria noastră (O apărăm), și când va mai veni un pericol ear' noi vom sări cu toții întru apărarea ei (Sărim!), dar' patrioții patentați vor lua-o la sînătoasa. (Așa e! de repețite ori.)

„Noi trăim într'o țeară, unde sînt diferite popoare, nu este numai un popor, ci mai multe, și noi vrem să trăim bine cu toate popoarele; dar' ei, contrarii noștri nu voiesc. Ei vreau să fie desunire, desbinare între noi și între celelalte popoare; ei vreau să tulbure apa, pentru-că în apa tulbure este bine de pescuit.

„Dacă noi am fost totdeauna cu credință către Tron și către patrie, precum sîntem și vom fi; dacă am adus jertfe pentru ele, — apoi avem tot dreptul să cerem, ca și nouă să ni se dea din beneficiile statului. (Pretindem!) Noi plătim dări, noi dăm ostași, pe cari nime nu i-a întrecut în credință și în vitejie; noi pretindem așa dără, ca nu numai scoalele ungurești să se ajute, ci și scoalele, institutele de învățămînt ale noastre. (Așa este!) Noi sîntem a cincia parte din populațiunea Ungariei, cerem deci, ca să ni se dea și nouă partea noastră cuvenită.

Nu cerem noi nimic din banii Ungurilor, nici dintr'ai altora, ci din banii noștri. Ei! dar' banii se dau pentru alte lucruri, pentru lucruri de lux.

„În Pesta se fac tot felul de institute, înfrumșetări, palate de lux, bulevarde grandioase; pentru palatul dietei s'au votat 16 milioane, tot din sudoarea noastră (Așa este!), pentru-ca cei din Pesta să se desfășeze, să se desmerde din sudoarea noastră. Cât de bine ar fi, dacă acești bani s'ar întrebuiința acolo, unde este de lipsă, bună-oară în contra Tisei, Begheului, Timișului ș. a.; apoi, când vom avea bani de prisos, să facem și palate.

„Acum însă vă întreb: deoare-ce noi tot jertfe aducem, de după care nu tragem nici un folos, până când? până când? Trebuie să vină odată momentul, când se vor lumina și cei de sus. (Să dea D-Țeu!)

„Eu aș pute încă multe să Vă spun, dar' nu vreau să Vă mai amăresc, căci și așa sînteți destul de amărîți. (Așa este!) Așa dar' nu merg mai departe, ci mă bucur că ați venit așa de mulți; (Venim totdeauna!) ați ostenit încoace și ați venit din sărăcia Voastră, căci nime nu v'a plătit drumul și aici nu vă așteaptă mese întinse. (Nu ne trebuie!) Am Țis, că nu vreau să vă mai amăresc, și așa încheiu.

„Fiind noi însă partea cea mai mare fosti ostași, așa dar' la ocasiunea aceasta să ne aducem aminte de Monarchul nostru, de beliducele nostru suprem, de cel mai mare general al nostru; (Să trăească!) D-Țeu să-Ți lumineze și să-Ți țină la mulți ani pentru fericirea tuturor popoarelor (Să trăească!) pe Împăratul și Regele nostru Francisc Iosif I. (Să trăească!) se cîntă imnul poporal.) Pre lîngă Împăratul și Regele nostru „să trăească“ și familia imperială! (Să trăească!)

„Și acum să ne aducem aminte și de patria noastră Ungaria, cea atât de apăsată (Să trăească patria!) să o fericască D-Țeu, să vadă și ea odată timpuri mai bune decât cele de până acum. (Să trăească, să-Ți ajute D-Țeu, să o ferească de vampiri!)

„Mergînd acasă, spuneți din partea mea sănătate la toți. Să trăiți și Voi toți, alegătorilor! (Strigări entusiastice de să trăească!)

Din cercul Vășcăului, 22 Iunie n. 1887.

Trecînd viforul alegerii din acest cerc s'au mai alinat și spiritele, cari mai nainte de aceasta erau de tot neodihnite.

Cercul Vășcăului consistă din 42 comune românești, abstrăgînd Vășcăul și Baia, unde mai sînt câteva familii străine, întocmai ca oile negre între cele albe.

Locuitorii cercului sînt dar' Români în număr de 18,000 suflete.

E destul de mare cercul nostru, și totuși la alegerea de deputat, ținută în 17 Iunie st. n. a. c. în Beiuș, inteligența noastră nu a luat parte, abstrăgînd vre-o două ființe nenorocite.

Ai noștri din părțile Vășcăului precum și Beiușenii am fost într'o înțelegere, am aderat la programa noastră din Sibiu.

(Urmare și fine.)

Nutrețul artificial. În regiunile din stânga Dunării trifoiurile în mare parte sînt slabe și puțin crescute; recolta cu deosebire a trifoiului-roșu va fi neîndestulitoare; lășterna arată o recoltă de mijloc. În ținuturile din dreapta Dunării nutrețul artificial produce o recoltă bună; în comitatul Tolna însă e nimicit de insecte. Între Dunăre și Tisa preste tot a produs o recoltă multumitoare. În partea din dreapta Tisei cîșitul trifoiului și al lășternei e în cîrgure, și, cu excepțiunea comitatului Sabolciu, recolta atît

Viile: În ținuturile din stânga Dunării sînt frumoase și legatul acelora se continuă energetic. În partea dreaptă a Dunării, întru Dunăre și Tisa strugurii încep a înflori, legatul e terminat și promise o recoltă bună. În comitatele din dreapta Tisei receala ce durează de un timp încoace împedecă mult strugurii în desvoltare. În partea din stînga Tisei și pe Câmpiang, strugurii sînt înfloriți și promit o recoltă excelentă. — În comitatele ardelen e săpatul vielor e terminat, ear' curățirea buruienilor dintrînsele nu se poate continua din cauza înfloririi strugurilor și a deselor ploi; ici-colo recolta va fi bună, în genere însă numai la una mijlocie se poate conta; în viile din comitatul Solnoc-

Operațiile efectuate în 13 Iunie v. 1887.

din 28 Iunie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română . . .	Cump.	8.65	vënd.	8.70
Lire turcesi	"	11.80	"	11.35
Imperiali	"	10.80	"	10.35
Ruble rusesci	"	1.13	"	1.14

din 27 Iunie st. n. 1887.

Renta de aur ung.	6%	—
" " "	4%	102 —
" " hârtie	5%	88. —
Împrumutul câilor ferate ung.		151 25
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)		97.60
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)		127 50
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)		116.60
Bonuri rurale ung.		104.60
" " " cu cl. de sortare.		104.60
" " " băcăne-timișene		104 50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare		104 50
" " transilvane		104 60
" " croato-slavone		104 50
Despăgubire pentru dîjma ung. de vin		99 50
Împrumut cu premiu ung.		122 75
Losuri pentru regularea Tisoi și Seghedin		122 70
Rentă de hârtie austriacă		81 20
" " argint austriacă		82 55
Rentă de aur austriacă		112.50
Losuri austr. din 1860		137 50
Acțiunile băncei austro-ungare.		883 —
" " de credit ung.		286 25
" " " anstr.		283.10
Argintul		—
Galbeni împărătești		5.95
Napoleon-d'ori		10.03
Mărci 100 imp. germane		62.17 1/2
Londra 100 Livres sterlingi		126.55

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1887.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.